

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)
της 11ης Ιουλίου 2005*

Στην υπόθεση T-40/04,

Emma Bonino, κάτοικος Ρώμης (Ιταλία),

Marco Cappato, κάτοικος Vedano al Lambro (Ιταλία),

Gianfranco Dell'Alba, κάτοικος Λιβόρνου (Ιταλία),

Benedetto Della Vedova, κάτοικος Tirano (Ιταλία),

Olivier Depuis, κάτοικος Ρώμης,

Marco Pannella, κάτοικος Ρώμης,

Maurizio Turco, κάτοικος Pulsano (Ιταλία),

Liste Emma Bonino, με έδρα τη Ρώμη,

εκπροσωπούμενοι από τους G. Vandersanden και L. Levi, δικηγόρους,

προσφεύγοντες,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

κατά

Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, εκπροσωπούμενου από τους Η. Krück, Ν. Lorenz και D. Moore, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

και

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, εκπροσωπούμενου από τους Μ. Sims και Ι. Díez Parra,

καθών,

με αντικείμενο αίτηση περί ακυρώσεως του κανονισμού (ΕΚ) 2004/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με το καθεστώς και τη χρηματοδότηση των πολιτικών κομμάτων σε ευρωπαϊκό επίπεδο (ΕΕ L 297, σ. 1),

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους J. Pirlung, πρόεδρο, Ν. J. Forwood και Σ. Παπασάββα, δικαστές,

γραμματέας: Η. Jung

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

Νομικό πλαίσιο και ιστορικό της διαφοράς

- 1 Στις 4 Νοεμβρίου 2003 το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης εξέδωσαν τον κανονισμό (ΕΚ) 2004/2003, σχετικά με το καθεστώς και τη χρηματοδότηση των πολιτικών κομμάτων σε ευρωπαϊκό επίπεδο (ΕΕ L 297, σ. 1, στο εξής: προσβαλλόμενος κανονισμός). Ο κανονισμός αυτός εκδόθηκε βάσει του άρθρου 191, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ, το οποίο ορίζει ότι « [το] Συμβούλιο, αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 [ΕΚ], καθορίζει το καθεστώς των πολιτικών κομμάτων σε ευρωπαϊκό επίπεδο, και ιδίως τους κανόνες για τη χρηματοδότησή τους».
- 2 Τα άρθρα 2 έως 5 του προσβαλλόμενου κανονισμού έχουν ως ακολούθως:

«Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, νοούνται ως:

- 1) “πολιτικό κόμμα”: ένωση πολιτών η οποία:

— επιδιώκει πολιτικούς σκοπούς και

- έχει αναγνωρισθεί ή ιδρυθεί σύμφωνα με την έννομη τάξη ενός τουλάχιστον κράτους μέλους,
- 2) “συνασπισμός πολιτικών κομμάτων”: η διαρθρωμένη συνεργασία μεταξύ δύο τουλάχιστον πολιτικών κομμάτων,
- 3) “πολιτικό κόμμα σε ευρωπαϊκό επίπεδο”: πολιτικό κόμμα ή συνασπισμός πολιτικών κομμάτων που πληροί τους όρους του άρθρου 3.

Άρθρο 3

Όροι

Ένα πολιτικό κόμμα σε ευρωπαϊκό επίπεδο πληροί τους ακόλουθους όρους:

- α) έχει νομική προσωπικότητα στο κράτος μέλος όπου εδρεύει,
- β) εκπροσωπείται, τουλάχιστον στο ένα τέταρτο των κρατών μελών, από μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή στα εθνικά ή περιφερειακά κοινοβούλια ή τις περιφερειακές συνελεύσεις, ή

έχει συγκεντρώσει, τουλάχιστον στο ένα τέταρτο των κρατών μελών, τουλάχιστον 3 % των ψηφισάντων σε έκαστο από αυτά τα κράτη μέλη κατά τις τελευταίες εκλογές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

- γ) σέβεται, ιδίως στο πρόγραμμά του και με τη δράση του, τις αρχές στις οποίες βασίζεται η Ευρωπαϊκή Ένωση, ήτοι τις αρχές της ελευθερίας, της δημοκρατίας, του σεβασμού των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών, καθώς και του κράτους δικαίου,
- δ) έχει συμμετάσχει στις εκλογές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή έχει εκδηλώσει την πρόθεση.

Άρθρο 4

Αίτηση χρηματοδότησης

1. Για να χρηματοδοτηθεί από τον γενικό προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το πολιτικό κόμμα σε ευρωπαϊκό επίπεδο υποβάλλει, κάθε χρόνο, αίτηση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο λαμβάνει απόφαση εντός προθεσμίας τριών μηνών και εγκρίνει και διαχειρίζεται τις αντίστοιχες πιστώσεις.

2. Η πρώτη αίτηση συνοδεύεται από τα ακόλουθα έγγραφα:

- α) τα έγγραφα που πιστοποιούν ότι ο αιτών τηρεί τους, όρους που αναφέρονται στο άρθρο 3,
- β) πολιτικό πρόγραμμα στο οποίο εκτίθενται οι σκοποί του πολιτικού κόμματος σε ευρωπαϊκό επίπεδο,
- γ) καταστατικό στο οποίο, μεταξύ άλλων, κατονομάζονται οι υπεύθυνοι για την πολιτική και οικονομική διαχείριση οργανισμοί, καθώς και οι οργανισμοί ή τα φυσικά πρόσωπα που έχουν, σε έκαστο των οικείων κρατών μελών, την εξουσία νόμιμης εκπροσώπησης, ιδίως προκειμένου για την απόκτηση ή τη διάθεση κινητής και ακίνητης περιουσίας και την παράσταση ενώπιον δικαστηρίου.

3. Οιαδήποτε μεταβολή σχετικά με τα έγγραφα που αναφέρονται στην παράγραφο 2, ιδίως πολιτικού προγράμματος ή καταστατικού, τα οποία έχουν ήδη παρουσιασθεί, κοινοποιείται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο εντός προθεσμίας δύο μηνών. Ελλείψει κοινοποίησης, η χρηματοδότηση αναστέλλεται.

Άρθρο 5

Επαλήθευση

1. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο επαληθεύει τακτικά εάν τα πολιτικά κόμματα σε ευρωπαϊκό επίπεδο εξακολουθούν να πληρούν τους όρους που καθορίζονται στο άρθρο 3, στοιχεία α' και β'.

2. Καθόσον αφορά τον όρο που καθορίζεται στο άρθρο 3, στοιχείο γ', εάν ζητηθεί από το ένα τέταρτο των μελών του, που εκπροσωπούν τρεις τουλάχιστον πολιτικές ομάδες εντός του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο επαληθεύει, με την πλειοψηφία των μελών του, ότι ο εν λόγω όρος εξακολουθεί να πληρούται από ένα πολιτικό κόμμα σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Πριν από την επαλήθευση, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο προβαίνει σε ακρόαση των εκπροσώπων του εν λόγω πολιτικού κόμματος σε ευρωπαϊκό επίπεδο και ζητεί από επιτροπή απαρτιζόμενη από ανεξάρτητες προσωπικότητες να γνωμοδοτήσει επί του θέματος εντός ευλόγου προθεσμίας.

Η επιτροπή αυτή αποτελείται από τρία μέλη. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και η Επιτροπή διορίζουν από ένα μέλος. Η γραμματεία και η χρηματοδότηση της επιτροπής εξασφαλίζονται από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

3. Εάν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο διαπιστώσει ότι έπαψε να πληρούται οιοσδήποτε από τους όρους που καθορίζονται στο άρθρο 3, στοιχεία α', β' και γ', το πολιτικό κόμμα σε ευρωπαϊκό επίπεδο, που απώλεσε εξ αυτού του λόγου την ιδιότητα αυτή, αποκλείεται από τη χρηματοδότηση βάσει του παρόντος κανονισμού.»

- 3 Τα επόμενα άρθρα του προσβαλλόμενου κανονισμού αφορούν τις πηγές χρηματοδότησεως και τις υποχρεώσεις των πολιτικών κομμάτων σε ευρωπαϊκό επίπεδο που συνδέονται με τη χρηματοδότηση (άρθρο 6), την απαγόρευση χρησιμοποίησεως της κοινοτικής χρηματοδότησεως προς υποστήριξη άλλων πολιτικών κομμάτων, ιδίως εθνικών πολιτικών κομμάτων (άρθρο 7), και τη φύση των δαπανών για τις οποίες μπορούν να χρησιμοποιηθούν οι προερχόμενες από τον γενικό προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ενώσεως πιστώσεις (άρθρο 8). Το άρθρο 9 περιέχει κανόνες σχετικούς με τον προϋπολογισμό, ιδίως στον τομέα της εκτελέσεως των πιστώσεων και του ελέγχου των χρηματοδοτήσεων. Το άρθρο 10 ρυθμίζει την κλειδα κατανομής των πιστώσεων μεταξύ των πολιτικών κομμάτων σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

- 4 Το άρθρο 13 του προσβαλλόμενου κανονισμού, το οποίο φέρει τον τίτλο «Έναρξη ισχύος και εφαρμογή», προβλέπει τα εξής:

«Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει τρεις μήνες μετά τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Τα άρθρα 4 έως 10 εφαρμόζονται από την ημερομηνία έναρξης της πρώτης συνόδου που λαμβάνει χώρα μετά τις εκλογές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου τον Ιούνιο του 2004.»

- 5 Η πρώτη σύνοδος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου μετά τις ευρωεκλογές του Ιουνίου του 2004 έλαβε χώρα στις 20 Ιουλίου 2004.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 6 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 6 Φεβρουαρίου 2004 οι προσφεύγοντες άσκησαν την παρούσα προσφυγή.
- 7 Το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, με χωριστά δικόγραφα που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 7 και 30 Απριλίου 2004 αντίστοιχα, προέβαλαν ενστάσεις περί απαραδέκτου δυνάμει του άρθρου 114, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου.
- 8 Οι προσφεύγοντες κατέθεσαν τις παρατηρήσεις τους επί των ενστάσεων περί απαραδέκτου στις 16 Ιουνίου 2004.

9 Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να απορρίψει την προσφυγή ως απαράδεκτη·
- να καταδικάσει τους προσφεύγοντες στα δικαστικά έξοδα.

10 Με τις παρατηρήσεις τους επί των ενστάσεων περί απαραδέκτου που προέβαλαν τα καθών, οι προσφεύγοντες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να απορρίψει τις ενστάσεις περί απαραδέκτου·
- να διατάξει την εξέταση της ουσίας της υποθέσεως·
- να καταδικάσει τα καθών στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

11 Τα καθών προβάλλουν λόγο απαραδέκτου που αντλείται από το άρθρο 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ. Ως προς το προσφεύγον πολιτικό κόμμα, τη Listae Emma Bonino, το Κοινοβούλιο εκτιμά, επιπλέον, ότι δεν έχουν τηρηθεί οι προβλεπόμενες στο άρθρο 44, παράγραφος 5, του Κανονισμού Διαδικασίας τυπικές προϋποθέσεις.

- 12 Πρέπει καταρχάς να εξεταστεί αν οι προσφεύγοντες πληρούν τις προβλεπόμενες στο άρθρο 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ προϋποθέσεις παραδεκτού.

Επιχειρήματα των διαδίκων

Επιχειρήματα των καθών

- 13 Το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο θεωρούν, κατ' ουσίαν, ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν αφορά τους προσφεύγοντες ούτε άμεσα ούτε ατομικά. Το Συμβούλιο υποστηρίζει, επιπλέον, ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν συνιστά πράξη υποκείμενη σε προσφυγή υπό την έννοια του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ.

— Επί της φύσεως της προσβαλλομένης πράξεως

- 14 Το Συμβούλιο ισχυρίζεται, καταρχάς, ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν αποτελεί «συγκεκριμενοποιημένη» απόφαση, αλλά εμφανίζει όλα τα χαρακτηριστικά πράξεως γενικής ισχύος, αφού εφαρμόζεται γενικά και αφηρημένα σε αντικειμενικώς προσδιοριζόμενες καταστάσεις. Μία τέτοια πράξη δεν μπορεί να προσβληθεί δυνάμει του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ. Το Συμβούλιο δεν αποκλείει το ενδεχόμενο ακόμα και μια πράξη γενικής ισχύος να αφορά, υπό συγκεκριμένες συνθήκες, ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο άμεσα και ατομικά, αλλά ως προς τα υπόλοιπα υποκείμενα δικαίου να έχει κανονιστικό χαρακτήρα γενικής ισχύος. Εντούτοις, επισημαίνει ότι εν προκειμένω δεν συντρέχουν τέτοιες ιδιαίτερες συνθήκες.

- 15 Το Κοινοβούλιο διευκρινίζει ότι η δυνάμει του άρθρου 249, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ άμεση ισχύς του προσβαλλόμενου κανονισμού, και ιδίως των άρθρων 2 έως 5 αυτού, δεν συγχέεται με την προϋπόθεση που θέτει το άρθρο 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ, σύμφωνα με την οποία η προσβαλλόμενη πράξη πρέπει να αφορά άμεσα τον προσφεύγοντα. Το παραδεκτό της προσφυγής δεν μπορεί να συναχθεί από το άρθρο 249, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ ή από την άμεση ισχύ του προσβαλλόμενου κανονισμού.

— Επί του ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν αφορά άμεσα τους προσφεύγοντες

- 16 Ως προς το αν ο κανονισμός αφορά άμεσα τους προσφεύγοντες, το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο θεωρούν, πρώτον, ότι οι προσφεύγοντες δεν είναι, ή τουλάχιστον δεν είναι όλοι, τα υποκείμενα δικαίου που αφορά ο προσβαλλόμενος κανονισμός.
- 17 Αφενός, όσον αφορά τους προσφεύγοντες βουλευτές, το Συμβούλιο και το Κοινοβούλιο υποστηρίζουν ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός αφορά τα πολιτικά κόμματα σε ευρωπαϊκό επίπεδο κατά την έννοια του άρθρου 2 του προσβαλλόμενου κανονισμού, τα οποία συνίστανται είτε σε εμφανείς ενώσεις πολιτών είτε σε διαρθρωμένη συνεργασία μεταξύ δύο ή περισσότερων εξ αυτών των ενώσεων. Η προσβαλλόμενη πράξη δεν αφορά άμεσα τους προσφεύγοντες βουλευτές, οι οποίοι είναι φυσικά πρόσωπα διακρινόμενα από τα κόμματα στα οποία ανήκουν. Το Κοινοβούλιο προσθέτει ότι το ενδεχόμενο να τους αφορά η προσβαλλόμενη πράξη έμμεσα, εφόσον τα εθνικά πολιτικά κόμματα των οποίων οι προσφεύγοντες βουλευτές είναι μέλη αποκλείονται από την κοινοτική χρηματοδότηση δυνάμει του προσβαλλόμενου κανονισμού, δεν αρκεί για την ικανοποίηση των απαιτήσεων του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ. Επιπλέον, το Κοινοβούλιο παρατηρεί ότι με την προσφυγή δεν εξηγείται κατά πόσον θα έπρεπε οι προσφεύγοντες βουλευτές να αντιμετωπιστούν ως πολιτικό κόμμα σε ευρωπαϊκό επίπεδο.
- 18 Το Κοινοβούλιο επισημαίνει, επιπλέον, ότι ο ενδεχόμενος αποκλεισμός των εθνικών κομμάτων στα οποία ανήκουν οι προσφεύγοντες βουλευτές από την κοινοτική

χρηματοδότηση δεν επηρεάζει τις συνθήκες ασκήσεως των βουλευτικών καθηκόντων τους, εφόσον η χρηματοδότηση του έργου τους διασφαλίζεται με άλλες κανονιστικές ρυθμίσεις, και ιδίως με τη ρύθμιση που διέπει την καταβολή των εξόδων και αποζημιώσεων των βουλευτών του Κοινοβουλίου, καθώς και με τη γραμμή 3701 του προϋπολογισμού.

- 19 Αφετέρου, όσον αφορά τη Liste Emma Bonino, το Κοινοβούλιο επίσης δεν θεωρεί ότι είναι υποκείμενο δικαίου το οποίο αφορά ο προσβαλλόμενος κανονισμός. Επειδή ο κανονισμός αυτός αφορά μόνο τα πολιτικά κόμματα σε ευρωπαϊκό επίπεδο κατά την έννοια του άρθρου 2 του προσβαλλόμενου κανονισμού, η Liste Emma Bonino, ως εθνικό πολιτικό κόμμα το οποίο δεν πληροί τις απαιτούμενες προϋποθέσεις για να θεωρηθεί πολιτικό κόμμα σε ευρωπαϊκό επίπεδο, δεν υπάγεται άμεσα σε αυτήν την κανονιστική ρύθμιση.
- 20 Δεύτερον, το Κοινοβούλιο υποστηρίζει ότι τα άρθρα 2 και 3 του προσβαλλόμενου κανονισμού, τα οποία καθορίζουν τις απαιτήσεις τις οποίες πρέπει να πληρούν τα πολιτικά κόμματα σε ευρωπαϊκό επίπεδο, δεν έχουν έννομα αποτελέσματα πριν από τη θέση σε ισχύ των άρθρων 4 έως 10 του ίδιου κανονισμού, τα οποία ρυθμίζουν, μεταξύ άλλων, τη χορήγηση κοινοτικής χρηματοδοτήσεως, τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των πολιτικών κομμάτων σε ευρωπαϊκό επίπεδο και τους όρους υπό τους οποίους παύει να χορηγείται εγκριθείσα κοινοτική χρηματοδότηση. Σύμφωνα με το άρθρο 13 του προσβαλλόμενου κανονισμού, τα άρθρα 4 έως 10 θα εφαρμόζονταν μετά τις 20 Ιουλίου 2004. Κατά τον χρόνο της ασκήσεως της προσφυγής, βάσει του οποίου καθορίζεται το παραδεκτό της, ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν είχε παραγάγει συνεπώς αποτελέσματα επί της νομικής κατάστασης των προσφευγόντων. Το Συμβούλιο υιοθετεί, κατ' ουσίαν, την επιχειρηματολογία του Κοινοβουλίου.
- 21 Τρίτον, το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός προϋποθέτει την έκδοση εκτελεστικών πράξεων από το Κοινοβούλιο. Αφενός, επισημαίνει ότι η χορήγηση ή η άρνηση χρηματοδοτήσεως δεν είναι αυτόματη, αλλά απαιτεί ενέργειες του πολιτικού κόμματος που την επιδιώκει. Αφετέρου, επικαλείται το γεγονός ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός προβλέπει σε πολλά σημεία ότι το Κοινοβούλιο διαθέτει περιθώριο εκτιμήσεως κατά την εφαρμογή των διατάξεών του.

— Επί του ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν αφορά ατομικά τους προσφεύγοντες

- 22 Πρώτον, τα καθών θεσμικά όργανα εκτιμούν ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός αφορά τους προσφεύγοντες λόγω αποκλειστικά αντικειμενικών κριτηρίων, τα οποία εφαρμόζονται επί οποιουδήποτε πολιτικού σχηματισμού. Ο κανονισμός αφορά τους προσφεύγοντες κατά τον ίδιο ακριβώς τρόπο όπως και όλα τα άλλα υποκείμενα δικαίου.
- 23 Δεύτερον, τα καθών θεσμικά όργανα έχουν την άποψη ότι οι προσφεύγοντες δεν ανήκουν σε έναν κλειστό κύκλο προσώπων τα οποία αφορά ο προσβαλλόμενος κανονισμός. Όσον αφορά τους προσφεύγοντες βουλευτές, το Συμβούλιο παρατηρεί ότι κατά τον χρόνο κατά τον οποίο ο προσβαλλόμενος κανονισμός κατέστη πλήρως εφαρμοστέος (στις 20 Ιουλίου 2004) είχε λήξει η θητεία τους, η οποία βέβαια δεν είχε λήξει κατά τον χρόνο ασκήσεως των προσφυγών. Το Κοινοβούλιο επισημαίνει, συναφώς, ότι η σύνθεση του Κοινοβουλίου μπορεί να μεταβάλλεται ανά κοινοβουλευτική περίοδο ή ακόμα και κατά τη διάρκεια της ίδιας κοινοβουλευτικής περιόδου. Επιπλέον, όσον αφορά τη *Liste Emma Bonino*, το Κοινοβούλιο παρατηρεί ότι η σύνθεση του Κοινοβουλίου μπορεί να αλλάζει από τη μία κοινοβουλευτική περίοδο στην άλλη ακόμη και ως προς τα κόμματα. Περαιτέρω, επισημαίνει ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός μπορεί να αφορά και μη εκπροσωπούμενα στο Κοινοβούλιο πολιτικά κόμματα, αυτή όμως η κατηγορία είναι αδύνατον να προσδιοριστεί.
- 24 Τρίτον, το Συμβούλιο θεωρεί ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν θίγει κανένα ειδικό δικαίωμα των προσφευγόντων υπό την έννοια της αποφάσεως του Δικαστηρίου της 18ης Μαΐου 1994, C-309/89, *Codorniu κατά Συμβουλίου* (Συλλογή 1994, σ. I-1853).
- 25 Τέταρτον, το Κοινοβούλιο αντικρούει το επιχείρημα των προσφευγόντων σύμφωνα με το οποίο το γεγονός ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός τους αφορά ατομικά προκύπτει από τη συμμετοχή τους στη νομοθετική διαδικασία που κατέληξε στην έκδοση του προσβαλλόμενου κανονισμού και από τη συνεχή έκφραση της εναντιώσεώς τους προς τη θεσπισθείσα ρύθμιση.

- 26 Τέλος, το Κοινοβούλιο παρατηρεί ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν αφορά ατομικά τους εν λόγω προσφεύγοντες βουλευτές, αφού δεν τους αφορά άμεσα.

— Επί της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας

- 27 Το Κοινοβούλιο θεωρεί ότι οι προσφεύγοντες βουλευτές απολαύουν επαρκούς δικαστικής προστασίας, καθόσον θα έχουν πρόσβαση, εν ευθέτω χρόνω, στα συνήθη ένδικα βοηθήματα κατά των πράξεων που θα θεσπίσει το Κοινοβούλιο σε εκτέλεση του προσβαλλόμενου κανονισμού. Επιπλέον, υποστηρίζει ότι η παρούσα υπόθεση διαφέρει από εκείνη επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση του Δικαστηρίου της 23ης Απριλίου 1986, 294/83, *Les Verts* κατά Κοινοβουλίου (Συλλογή 1986, σ. 1339), στο μέτρο που οι διατάξεις του προσβαλλόμενου κανονισμού που διέπουν τη χρηματοδότηση των πολιτικών κομμάτων σε ευρωπαϊκό επίπεδο δεν είναι εφαρμοστέες πριν από τις ευρωεκλογές του Ιουνίου του 2004. Συνεπώς, δεν συντρέχει κίνδυνος δυσμενούς διακρίσεως παρόμοιος με τον υφιστάμενο στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση εκείνη.

Επιχειρήματα των προσφευγόντων

- 28 Οι προσφεύγοντες εκτιμούν ότι, δυνάμει της προαναφερθείσας απόφασεως *Les Verts* κατά Κοινοβουλίου, πρέπει να θεωρηθεί ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός τους αφορά άμεσα και ατομικά. Η πραγματική και νομική κατάσταση αντιστοιχεί, κατ' ουσίαν, σε εκείνη επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση εκείνη.

— Επί της φύσεως της προσβαλλομένης πράξεως

- 29 Σύμφωνα με τους προσφεύγοντες, ο προσβαλλόμενος κανονισμός συνιστά πράξη υποκείμενη σε προσφυγή κατά την έννοια του άρθρου 230 ΕΚ. Οι προσφεύγοντες προσθέτουν ότι, έστω και αν υποτεθεί ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός έχει γενική ισχύ, ταυτοχρόνως αφορά άμεσα και ατομικά ορισμένα άτομα, μεταξύ των οποίων και τους ίδιους.

— Επί του ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός αφορά άμεσα τους προσφεύγοντες

- 30 Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν, καταρχάς, ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός συνιστά πράξη «πλήρη αφ' εαυτής», η οποία δεν απαιτεί για την εφαρμογή της τη λήψη εκτελεστικών μέτρων από τα κράτη μέλη ούτε καταλείπει περιθώριο εκτιμήσεως στα θεσμικά όργανα που είναι επιφορτισμένα με την εφαρμογή της. Κατ' αυτούς, ο προσβαλλόμενος κανονισμός, λόγω των περιοριστικών κριτηρίων του άρθρου 3 αυτού, έχει ως αποτέλεσμα τον αποκλεισμό της Liste Emma Bonino από το καθεστώς του ευρωπαϊκού πολιτικού κόμματος και, κατά συνέπεια, από την κοινοτική χρηματοδότηση. Ο αποκλεισμός αυτός του κόμματός τους αφορά επίσης και τους προσφεύγοντες βουλευτές, οι οποίοι, σε περίπτωση αποδυναμώσεως της Liste Emma Bonino σε σχέση με άλλους πολιτικούς σχηματισμούς οι οποίοι θα λαμβάνουν κοινοτική χρηματοδότηση, δεν θα μπορούν να εμφανιστούν ενώπιον των εκλογέων με τον ίδιο τρόπο και με τα ίδια μέσα.

- 31 Αφού η άμεση υπαγωγή τους στον προσβαλλόμενο κανονισμό προκύπτει από το άρθρο 3 αυτού, οι προσφεύγοντες αντικρούουν, εν συνεχεία, τα επιχειρήματα των καθών περί της μεταγενέστερης θέσεως σε ισχύ των άρθρων 4 έως 10 του κανονισμού αυτού. Προσθέτουν ότι τα επιχειρήματα αυτά είναι αλυσιτελή, καθόσον

οι οικονομικές συνέπειες του προσβαλλόμενου κανονισμού ήταν ήδη βέβαιες και προβλέψιμες κατά τον χρόνο της ασκήσεως της προσφυγής. Επιπλέον, αν ανέμεναν τη θέση σε ισχύ των άρθρων 4 έως 10 του προσβαλλόμενου κανονισμού, θα έληγε η προβλεπόμενη στο άρθρο 230, πέμπτο εδάφιο, ΕΚ προθεσμία ασκήσεως προσφυγής.

- 32 Τέλος, οι προσφεύγοντες διαφωνούν με την άποψη ότι ούτε η Liste Emma Bonino ούτε οι προσφεύγοντες βουλευτές αποτελούν υποκείμενα δικαίου τα οποία αφορά ο προσβαλλόμενος κανονισμός. Η υπαγωγή της Liste Emma Bonino στον κανονισμό απορρέει, όπως στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η προαναφερθείσα απόφαση Codorniu κατά Συμβουλίου, από τον αποκλεισμό της από τους προβλεπόμενους στον προσβαλλόμενο κανονισμό δικαιούχους και την εξ αυτού προκύπτουσα δυσμενή διάκριση. Η άμεση υπαγωγή των προσφευγόντων βουλευτών προκύπτει από την άμεση υπαγωγή της Liste Emma Bonino, στην οποία είναι εγγεγραμμένοι.

— Επί του ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός αφορά ατομικά τους προσφεύγοντες

- 33 Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός τους αφορά ατομικά για τρεις λόγους. Πρώτον, οι προσφεύγοντες βουλευτές, κατά τη διάρκεια της νομοθετικής διαδικασίας που προηγήθηκε της εκδόσεως του προσβαλλόμενου κανονισμού, είχαν εκφράσει την αντίθεσή τους προς το περιεχόμενό του. Δεύτερον, η Liste Emma Bonino ήταν δυνατόν να προσδιοριστεί και προσδιορίστηκε από το Κοινοβούλιο ως εθνικό πολιτικό κόμμα αποκλειόμενο από οποιαδήποτε κοινοτική χρηματοδότηση. Τρίτον, ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν αποτελεί πράξη εμπεριέχουσα αντικειμενικά κριτήρια, δεδομένου ότι οι όροι του άρθρου 3 αυτού παραβιάζουν θεμελιώδεις αρχές του κοινοτικού δικαίου, όπως τις αρχές της απαγορεύσεως των διακρίσεων, της δημοκρατίας και της αναλογικότητας, καθώς και το άρθρο 191 ΕΚ και τη δήλωση υπ' αριθ. 11 η οποία επισυνάπτεται στην τελική πράξη της Νίκαιας. Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός τους προξενεί σημαντική ζημία, διότι τους περιάγει σε δυσμενή θέση σε σχέση με άλλα πολιτικά κόμματα. Εξ αυτού συνάγουν ότι πρέπει να αναγνωριστεί ότι έχουν, ακριβώς όπως στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η προαναφερθείσα απόφαση Codorniu κατά Συμβουλίου, ατομικό έννομο συμφέρον για την άσκηση προσφυγής.

— Επί της ελλείψεως αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας

- 34 Οι προσφεύγοντες φρονούν ότι η άσκηση προσφυγής κατά του προσβαλλόμενου κανονισμού είναι το μόνο διαθέσιμο ένδικο βοήθημα στην υπό κρίση υπόθεση. Η εκτέλεση του προσβαλλόμενου κανονισμού δεν προϋποθέτει, κατ' αυτούς, μέτρα εκτελέσεως σε εθνικό επίπεδο, πράγμα που σημαίνει ότι δεν διαθέτουν κανένα ένδικο βοήθημα ενώπιον του εθνικού δικαστή και καμία δυνατότητα να προβάλουν ένσταση ελλείψεως νομιμότητας στο πλαίσιο αυτό. Συνεπώς, η παρούσα διαφορά διαφέρει από τις υποθέσεις επί των οποίων εκδόθηκαν οι αποφάσεις του Δικαστηρίου της 1ης Απριλίου 2004, C-263/02 P, Επιτροπή κατά Jégo-Quéré (Συλλογή 2004, σ. I-3425), και της 25ης Ιουλίου 2002, C-50/00 P, Unión de Pequeños Agricultores κατά Συμβουλίου (Συλλογή 2002, σ. I-6677).

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 35 Δυνάμει του άρθρου 114, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, κατόπιν σχετικής αιτήσεως ενός διαδίκου, το Πρωτοδικείο μπορεί να αποφανθεί επί του απαραδέκτου χωρίς να εισέλθει στην ουσία. Κατά την παράγραφο 3 του ίδιου άρθρου, η διαδικασία επί της αιτήσεως συνεχίζεται προφορικώς, εκτός αν το Πρωτοδικείο αποφασίσει άλλως. Εν προκειμένω, το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι έχει αντλήσει επαρκή στοιχεία από τα έγγραφα της δικογραφίας και ότι παρέλκει η διεξαγωγή προφορικής διαδικασίας.
- 36 Το άρθρο 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ ορίζει ότι κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο μπορεί να ασκεί προσφυγή, μεταξύ άλλων, κατά αποφάσεων που, αν και εκδίδονται ως κανονισμοί, το αφορούν άμεσα και ατομικά.
- 37 Εκ προοιμίου πρέπει να υπομνησθεί ότι, υπό ορισμένες περιστάσεις, μια πράξη γενικής ισχύος όπως ο κανονισμός μπορεί να αφορά ατομικά ορισμένους

ενδιαφερόμενους ιδιώτες (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 16ης Μαΐου 1991, C-358/89, Extramet Industrie κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1991, σ. I-2501, σκέψη 13, και προαναφερθείσα απόφαση Codorniu κατά Συμβουλίου, σκέψη 19). Υπό τις συνθήκες αυτές, ένας κανονισμός μπορεί να αποτελεί πράξη υποκείμενη σε προσφυγή κατά την έννοια του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ.

- 38 Επομένως επιβάλλεται να εξετασθεί καταρχάς αν ο προσβαλλόμενος κανονισμός αφορά άμεσα τους προσφεύγοντες.

Επί του ζητήματος αν ο προσβαλλόμενος κανονισμός αφορά άμεσα τους προσφεύγοντες

- 39 Κατά πάγια νομολογία, για να επηρεάζεται ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο άμεσα από την πράξη που αποτελεί το αντικείμενο της προσφυγής, όπως προβλέπει το άρθρο 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ, απαιτείται το επίμαχο κοινοτικό μέτρο να παράγει άμεσα αποτελέσματα επί της νομικής καταστάσεως του ενδιαφερομένου και να μην καταλείπει καμία εξουσία εκτιμήσεως στους αποδέκτες του, οι οποίοι είναι επιφορτισμένοι με την εφαρμογή του, για τον λόγο ότι η εφαρμογή αυτή έχει καθαρά αυτόματο χαρακτήρα και απορρέει αποκλειστικά από την κοινοτική ρύθμιση χωρίς εφαρμογή άλλων ενδιάμεσων κανόνων (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 5ης Μαΐου 1998, C-404/96 P, Glencore Grain κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. I-2435, σκέψη 41, και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

- 40 Προκειμένου να εξεταστεί αν πληρούνται εν προκειμένω οι προϋποθέσεις αυτές, πρέπει να διαχωριστεί η κατάσταση της Liste Emma Bonino από αυτήν των προσφευγόντων βουλευτών.

— Επί της καταστάσεως της Liste Emma Bonino

- 41 Πρώτον, πρέπει να καθοριστεί το αποτέλεσμα του προσβαλλόμενου κανονισμού επί της νομικής καταστάσεως της Liste Emma Bonino.

- 42 Συναφώς, το Κοινοβούλιο αμφισβητεί, κατ' ουσίαν, το ότι ο αποκλεισμός της προσφεύγουσας αυτής από την κοινοτική χρηματοδότηση αποτελεί συνέπεια του προσβαλλόμενου κανονισμού. Εφόσον η Liste Emma Bonino δεν είχε υπαχθεί στο καθεστώς του πολιτικού κόμματος σε ευρωπαϊκό επίπεδο και, ως εκ τούτου, δεν χρηματοδοτούνταν ούτε πριν ούτε μετά την έκδοση του προσβαλλόμενου κανονισμού, η νομική κατάσταση του κόμματος αυτού δεν επηρεάζεται.
- 43 Πρέπει εντούτοις να επισημανθεί ότι η θέσπιση ενός ευνοϊκού νομικού καθεστώτος, στο οποίο μπορούν να υπαχθούν κάποιοι πολιτικοί σχηματισμοί, ενώ άλλοι αποκλείονται, μπορεί να επηρεάσει την ισότητα ευκαιριών μεταξύ των πολιτικών κομμάτων. Συνεπώς, το έννομο αποτέλεσμα που πρέπει να ληφθεί υπόψη εν προκειμένω είναι ο αποκλεισμός της Liste Emma Bonino από το καθεστώς του πολιτικού κόμματος σε ευρωπαϊκό επίπεδο και, συνεπώς, από την κοινοτική χρηματοδότηση, σε συνδυασμό με τη δυνατότητα που παρέχεται σε ορισμένους από τους πολιτικούς της αντιπάλους να τύχουν χρηματοδοτήσεως. Επομένως το επιχείρημα του Κοινοβουλίου ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν έχει έννομα αποτελέσματα για τη νομική κατάσταση της Liste Emma Bonino πρέπει να απορριφθεί.
- 44 Δεύτερον, πρέπει να εξεταστεί αν η μετάθεση της εφαρμογής των άρθρων 4 έως 10 του προσβαλλόμενου κανονισμού για τις 20 Ιουλίου 2004, ημερομηνία της πρώτης συνόδου του Κοινοβουλίου μετά τις ευρωεκλογές του Ιουνίου του 2004, σημαίνει, όπως υποστηρίζουν το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, ότι ο κανονισμός αυτός δεν αφορά άμεσα τη Liste Emma Bonino.
- 45 Τα καθών υπενθυμίζουν ορθώς ότι το παραδεκτό προσφυγής ακυρώσεως εκτιμάται με βάση τον χρόνο της ασκήσεως της προσφυγής (απόφαση του Δικαστηρίου της 27ης Νοεμβρίου 1984, 50/84, Bensider κατά Επιτροπής, Συλλογή 1984, σ. 3991, σκέψη 8, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 21ης Μαρτίου 2002,, T-131/99, Shaw και Falla κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. II-2023, σκέψη 29).
- 46 Εντούτοις, το γεγονός ότι τα αποτελέσματα μιας πράξεως δεν επέρχονται παρά μόνο σε μεταγενέστερη ημερομηνία, που καθορίζεται με την ίδια αυτή πράξη, δεν αποκλείει το ενδεχόμενο να αφορά άμεσα κάποιον ιδιώτη.

- 47 Αφενός, δεδομένου ότι οι προσφεύγοντες υποχρεούνται να τηρήσουν την προβλεπόμενη στο άρθρο 230, πέμπτο εδάφιο, ΕΚ προθεσμία ασκήσεως προσφυγής, οποιαδήποτε άλλη ερμηνεία θα είχε ως συνέπεια να μπορεί το όργανο που εκδίδει την πράξη να εμποδίσει έναν ιδιώτη από την άσκηση προσφυγής, σύμφωνα με το άρθρο 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ, αναβάλλοντας την ημερομηνία θέσεως σε ισχύ διατάξεως ικανής να πλήξει άμεσα τη νομική κατάσταση του ενδιαφερομένου.
- 48 Αφετέρου, δεδομένου ότι ο νομοθέτης εν προκειμένω προέβλεψε ότι τα άρθρα 4 έως 10 του προσβαλλόμενου κανονισμού τίθενται σε ισχύ σε συγκεκριμένη ημερομηνία και ότι η εφαρμογή των διατάξεων αυτών δεν εξαρτάται από την επέλευση αβέβαιων γεγονότων, η αναβολή της εφαρμογής τους δεν επηρεάζει καθόλου την άμεση υπαγωγή της Liste Emma Bonino στον προσβαλλόμενο κανονισμό. Πρέπει να προστεθεί ότι ούτε το γεγονός ότι η θητεία που διένυαν οι προσφεύγοντες βουλευτές κατά τον χρόνο ασκήσεως της προσφυγής είχε λήξει κατά τον χρόνο της θέσεως σε ισχύ των άρθρων 4 έως 10 του προσβαλλόμενου κανονισμού εμποδίζει την άμεση υπαγωγή της Liste Emma Bonino σε αυτόν, η οποία ουδόλως εξαρτάται από την ύπαρξη βουλευτών που να την εκπροσωπούν εντός του Κοινοβουλίου ή από την ταυτότητά τους, αφού η εκπροσώπηση ή μη ενός πολιτικού κόμματος εντός του θεσμικού αυτού οργάνου δεν συμπεριλαμβάνεται στις προβλεπόμενες στο άρθρο 3 του προσβαλλόμενου κανονισμού προϋποθέσεις.
- 49 Τρίτον, το γεγονός ότι η χορήγηση χρηματοδοτήσεως προϋποθέτει την υποβολή σχετικής αιτήσεως δεν αποκλείει τη δυνατότητα να αφορά ο προσβαλλόμενος κανονισμός άμεσα τη Liste Emma Bonino δεδομένου ότι η υποβολή μιας τέτοιας αιτήσεως εξαρτάται αποκλειστικά από τη βούληση του κόμματος αυτού (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, την προαναφερθείσα απόφαση Les Verts κατά Κοινοβουλίου, σκέψεις 11 και 31).
- 50 Τέταρτον, πρέπει να εξεταστεί αν ο προσβαλλόμενος κανονισμός καταλείπει εξουσία εκτιμήσεως στο Κοινοβούλιο, που είναι επιφορτισμένο με την εφαρμογή του.
- 51 Από τη συνδυασμένη εξέταση των άρθρων 2 έως 4 του προσβαλλόμενου κανονισμού συνάγεται ότι κάθε πολιτικό κόμμα ή κάθε συνασπισμός πολιτικών

κομμάτων, κατά την έννοια του άρθρου 2, σημεία 1 και 2, του προσβαλλόμενου κανονισμού, το οποίο πληροί τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 3 του ίδιου κανονισμού, μπορεί να τύχει χρηματοδότησεως από τον κοινοτικό προϋπολογισμό. Πρέπει να συναχθεί, a contrario, ότι οι πολιτικοί σχηματισμοί που δεν πληρούν τις προβλεπόμενες στα άρθρα 2 και 3 του προσβαλλόμενου κανονισμού προϋποθέσεις αποκλείονται. Η ερμηνεία αυτή επιβεβαιώνεται από το άρθρο 5, παράγραφος 3, του προσβαλλόμενου κανονισμού, βάσει του οποίου, αν το Κοινοβούλιο διαπιστώσει ότι έπαυσε να πληρούται οιοσδήποτε από τους όρους που καθορίζονται στο άρθρο 3, στοιχεία α', β' ή γ', «το πολιτικό κόμμα σε ευρωπαϊκό επίπεδο που απώλεσε εξ αυτού του λόγου την ιδιότητα αυτή» αποκλείεται από τη χρηματοδότηση βάσει του εν λόγω κανονισμού. Πράγματι, η χρηματοδότηση των πολιτικών κομμάτων από τον κοινοτικό προϋπολογισμό δεν είναι δυνατή χωρίς την ύπαρξη νομικής βάσεως που να την επιτρέπει. Επιπλέον, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι τα κριτήρια που προβλέπονται στο άρθρο 3, στοιχεία α', β' και δ', του προσβαλλόμενου κανονισμού είναι διατυπωμένα κατά τρόπο ώστε να μην καταλείπουν περιθώριο εκτιμήσεως στο Κοινοβούλιο.

52 Το περιεχόμενο μιας αποφάσεως περί χρηματοδότησεως ή περί αρνήσεως χρηματοδότησεως κατ' εφαρμογή των εν λόγω κριτηρίων αποτελεί συνεπώς ζήτημα δεσμίας αρμοδιότητας, διότι η απόφαση αυτή έχει αμιγώς αυτόματο χαρακτήρα και απορρέει αποκλειστικά από την κοινοτική ρύθμιση χωρίς εφαρμογή άλλων ενδιάμεσων κανόνων.

53 Στην παρούσα υπόθεση προκύπτει από τα συνοπτικά στοιχεία που παρασχέθηκαν με το δικόγραφο της προσφυγής ότι βάσει του ιταλικού δικαίου η Liste Emma Bonino δεν έχει νομική προσωπικότητα και ότι δεν πληροί τις προϋποθέσεις αντιπροσωπευτικότητας που προβλέπονται στο άρθρο 3, στοιχείο β', του προσβαλλόμενου κανονισμού. Ως εκ τούτου, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν, κατ' ουσίαν, ότι το κόμμα αυτό θα αποκλειστεί από τη χρηματοδότηση εξαιτίας των κριτηρίων του άρθρου 3, στοιχεία α' και β', του προσβαλλόμενου κανονισμού.

54 Κατά συνέπεια, η Liste Emma Bonino επηρεάζεται άμεσα από τον προσβαλλόμενο κανονισμό.

— Επί της καταστάσεως των προσφευγόντων βουλευτών

- 55 Οι προσφεύγοντες βουλευτές υποστηρίζουν ότι η χρηματοδότηση ή η άρνηση χρηματοδότησεως του πολιτικού κόμματος στο οποίο ανήκουν επηρεάζει άμεσα τις συνθήκες υπό τις οποίες ασκούν τα καθήκοντά τους.
- 56 Συναφώς πρέπει να επισημανθεί, πρώτον, ότι, μολοντί δεν μπορεί να αποκλειστεί ότι οι όροι χρηματοδότησεως ενός πολιτικού κόμματος μπορούν να έχουν επιπτώσεις επί της ασκήσεως των καθηκόντων των βουλευτών που είναι μέλη του, οι οικονομικές συνέπειες της χρηματοδότησεως που χορηγείται ενδεχομένως σε αντίπαλο πολιτικό σχηματισμό και όχι σε αυτόν μέλη του οποίου είναι οι προσφεύγοντες βουλευτές πρέπει να χαρακτηριστούν ως έμμεσες. Στην πραγματικότητα, το άμεσο οικονομικό αποτέλεσμα επέρχεται επί της καταστάσεως του πολιτικού σχηματισμού και όχι αυτής των βουλευτών που εξελέγησαν περιλαμβανόμενοι στους συνδυασμούς του σχηματισμού αυτού. Επιπλέον, οι οικονομικές αυτές συνέπειες δεν αφορούν τη νομική, αλλά μόνον την πραγματική κατάσταση των προσφευγόντων βουλευτών (βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Ιουνίου 2000, T-172/98, T-175/98, έως T-177/98, Salamander κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, Συλλογή 2000, σ. II-2487, σκέψη 62).
- 57 Δεύτερον, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι καμία από τις διατάξεις του προσβαλλόμενου κανονισμού δεν είναι άμεσα εφαρμοστέα επί των βουλευτών. Το σύνολο των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων που καθιερώνει ο προσβαλλόμενος κανονισμός αφορά μόνο τα πολιτικά κόμματα, τους συνασπισμούς πολιτικών κομμάτων και τα πολιτικά κόμματα σε ευρωπαϊκό επίπεδο, καθώς και το Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Επιτροπή και το Ελεγκτικό Συνέδριο. Οι διατάξεις του προσβαλλόμενου κανονισμού δεν επηρεάζουν άμεσα ούτε τα συνδεδεμένα με το αξίωμα του βουλευτή δικαιώματα ούτε τη βουλευτική αποζημίωση ούτε τη σχέση ανάμεσα στον βουλευτή και στο εθνικό πολιτικό κόμμα του οποίου είναι μέλος, ανεξαρτήτως του ζητήματος αν το εθνικό αυτό κόμμα ανήκει σε συνασπισμό πολιτικών κομμάτων ή αν έχει υπαχθεί στο καθεστώς του πολιτικού κόμματος σε ευρωπαϊκό επίπεδο κατά την έννοια του προσβαλλόμενου κανονισμού.
- 58 Από τα ανωτέρω έπεται ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν αφορά άμεσα τους προσφεύγοντες βουλευτές.

59 Κατά συνέπεια, απομένει μόνο να εξεταστεί αν αφορά ατομικά τη Liste Emma Bonino.

Επί του ζητήματος αν ο προσβαλλόμενος κανονισμός αφορά ατομικά τη Liste Emma Bonino

60 Κατά πάγια νομολογία, προκειμένου μια προσβαλλόμενη πράξη να αφορά ατομικά άλλο φυσικό ή νομικό πρόσωπο πέραν του αποδέκτη μιας αποφάσεως, πρέπει η πράξη αυτή να το θίγει λόγω ορισμένων ιδιαίτερων ιδιοτήτων του ή μιας πραγματικής καταστάσεως που το διακρίνει από κάθε άλλο πρόσωπο και, ως εκ τούτου, το εξατομικεύει κατά τρόπο ανάλογο προς αυτόν του αποδέκτη αποφάσεως (βλ. προαναφερθείσα απόφαση Unión de Pequeños Agricultores κατά Συμβουλίου, σκέψη 36, και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

61 Όπως ορθώς τονίζουν το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, ο προσβαλλόμενος κανονισμός εφαρμόζεται επί αντικειμενικώς προσδιοριζομένων καταστάσεων και παράγει έννομα αποτελέσματα έναντι κατηγοριών προσώπων που καθορίζονται κατά τρόπο γενικό και αφηρημένο. Ειδικότερα, οι όροι τους οποίους πρέπει να πληροί ένα πολιτικό κόμμα που επιδιώκει να του χορηγηθεί κοινοτική χρηματοδότηση είναι διατυπωμένοι γενικά και εφαρμόζονται αδιακρίτως επί οποιουδήποτε πολιτικού σχηματισμού ο οποίος εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του προσβαλλόμενου κανονισμού.

62 Συναφώς, πρέπει να διευκρινιστεί, πρώτον, ότι η Liste Emma Bonino δεν ανήκει σε κλειστό κύκλο προσώπων τα οποία αφορά ο προσβαλλόμενος κανονισμός. Μολονότι κατά τον χρόνο της ασκήσεως της προσφυγής ο αριθμός των εκπροσωπούμενων στο Κοινοβούλιο κομμάτων (πέμπτη κοινοβουλευτική περίοδος) ήταν περιορισμένος, οι κρίσιμες διατάξεις, δηλαδή εκείνες που παράγουν αποτελέσματα επί της νομικής καταστάσεως της Liste Emma Bonino, δεν ήταν όλες εφαρμοστέες πριν από την 20η Ιουλίου 2004. Συνεπώς, τα εκπροσωπούμενα στο Κοινοβούλιο κόμματα (πέμπτη κοινοβουλευτική περίοδος) δεν αποτελούν κατάλληλη ομάδα αναφοράς κατά την εξέταση του παραδεκτού.

- 63 Η ομάδα αναφοράς συνίσταται από όλους τους πολιτικούς σχηματισμούς τους οποίους ενδέχεται να αφορά άμεσα ο προσβαλλόμενος κανονισμός, ήτοι ιδίως όλα τα πολιτικά κόμματα που έχουν συμμετάσχει στις ευρωεκλογές ή έχουν εκδηλώσει αυτήν την πρόθεση. Εντούτοις, η ομάδα αυτή δεν αποτελεί κλειστό κύκλο υπό την έννοια της νομολογίας. Πράγματι, το γεγονός ότι είναι δυνατόν να προσδιοριστεί ο αριθμός ή η ταυτότητα των πολιτικών κομμάτων που συμμετείχαν στις ευρωεκλογές του Ιουνίου του 2004 δεν αρκεί να εξατομικεύσει τη Liste Emma Bonino. Αφενός, έστω και αν ένας τέτοιος προσδιορισμός είναι ακόμα εφικτός ως προς τις εκλογές του 2004, προφανώς αποκλείεται σε σχέση με τις μελλοντικές εκλογές. Αφετέρου, η απλή δυνατότητα προσδιορισμού του αριθμού ή ακόμα και της ταυτότητας ορισμένων προσώπων τα οποία αφορά μια πράξη, ενώ μια τέτοια δυνατότητα δεν υφίσταται ως προς άλλα πρόσωπα, δεν μπορεί να εξατομικεύσει τον προσφεύγοντα (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, τις αποφάσεις του Δικαστηρίου της 16ης Μαρτίου 1978, 123/77, UNICME κατά Συμβουλίου, Συλλογή τόμος 1978, σ. 301, σκέψη 16, της 25ης Μαρτίου 1982, 45/81, Moksels κατά Επιτροπής, Συλλογή 1982, σ. 1129, σκέψη 17, και της 22ας Νοεμβρίου 2001, C-451/98, Antillean Rice Mills κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2001, σ. I-8949, σκέψη 52).
- 64 Επιβάλλεται να επισημανθεί, δεύτερον, ότι η Liste Emma Bonino δεν επικαλείται κάποια ιδιαίτερη ιδιότητά της ούτε κάποια πραγματική κατάσταση που να τη διαφοροποιεί σε σχέση με άλλους πολιτικούς σχηματισμούς τους οποίους αφορά ο προσβαλλόμενος κανονισμός, δηλαδή ιδιότητα ή κατάσταση παρόμοια με αυτές που κρίθηκαν ως καθοριστικές στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η προαναφερθείσα απόφαση Codorniu κατά Συμβουλίου.
- 65 Αφενός, έστω και αν ο προσβαλλόμενος κανονισμός είναι ικανός να θίξει τα δικαιώματα της προσφεύγουσας, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι πλήττει και άλλους πολιτικούς σχηματισμούς κατά τον ίδιο ακριβώς τρόπο. Αντιθέτως, στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η προαναφερθείσα απόφαση Codorniu κατά Συμβουλίου, η προσβαλλόμενη ρύθμιση θα είχε ως συνέπεια να απαγορευθεί στην προσφεύγουσα στην υπόθεση εκείνη η χρησιμοποίηση καταχωρισθέντος σήματος, το οποίο όμως εκμεταλλευόταν στην Ισπανία από το 1924. Στην παρούσα υπόθεση δεν συντρέχουν παρόμοιες περιστάσεις.
- 66 Αφετέρου, όσον αφορά τα αποτελέσματα που ο προσβαλλόμενος κανονισμός θα μπορούσε να επιφέρει επί της πραγματικής καταστάσεως της Liste Emma Bonino, η χρηματοδότηση που θα χορηγηθεί στα πολιτικά κόμματα σε ευρωπαϊκό επίπεδο μπορεί, βεβαίως, να έχει αρνητικές συνέπειες για το προσφεύγον κόμμα, διότι

δημιουργεί οικονομικά πλεονεκτήματα προς όφελος των αντιπάλων του, ιδίως κατά την προεκλογική εκστρατεία. Εντούτοις, το πλεονέκτημα αυτό, το οποίο παρέχεται στους πολιτικούς σχηματισμούς οι οποίοι πληρούν τα κριτήρια του πολιτικού κόμματος σε ευρωπαϊκό επίπεδο, παράγει το αποτέλεσμα του επί όλων των αντιπάλων πολιτικών σχηματισμών που αποκλείονται από αυτό κατ' εφαρμογή αντικειμενικώς καθορισμένων κριτηρίων. Η προσφεύγουσα δεν έχει επικαλεστεί περιστάσεις που να την εξατομικεύουν σε σχέση με άλλα πολιτικά κόμματα τα οποία αφορά ο κανονισμός.

- 67 Τρίτον, πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα της Liste Emma Bonino σύμφωνα με το οποίο ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν περιέχει αντικειμενικά κριτήρια που να διέπουν την απόρριψη αιτήσεως χρηματοδότησεως, αλλά κριτήρια που δημιουργούν δυσμενείς διακρίσεις κατά παραβίαση των δημοκρατικών δικαιωμάτων της.
- 68 Πράγματι, έστω και αν ο νομοθέτης γνώριζε ότι τα κριτήρια αυτά θα είχαν ως συνέπεια τον αποκλεισμό ορισμένων πολιτικών σχηματισμών, μεταξύ των οποίων και της Liste Emma Bonino, τα κριτήρια αυτά είναι πάντως διατυπωμένα κατά τρόπο αφηρημένο και γενικό, ώστε να μπορούν να εφαρμοστούν σε απροσδιόριστο αριθμό πολιτικών σχηματισμών στο παρόν και στο μέλλον. Εν πάση περιπτώσει, δεν έγινε επίκληση περιστατικών που να αποδεικνύουν ότι ο νομοθέτης είχε συγκεκριμένα υπόψη του τη Liste Emma Bonino και ότι η επιδίωξη αποκλεισμού της από τη χρηματοδότηση καθόρισε σε σημαντικό βαθμό τα κριτήρια που επελέγησαν για τον καθορισμό της έννοιας του «πολιτικού κόμματος σε ευρωπαϊκό επίπεδο».
- 69 Τέταρτον, η προσφεύγουσα υπενθυμίζει ότι, κατά τη νομολογία, υπό ορισμένες συνθήκες η εμφανής συμμετοχή ενός φυσικού ή νομικού προσώπου στη διαδικασία που προηγήθηκε της εκδόσεως της προσβαλλομένης πράξεως μπορεί να το νομιμοποιήσει ενεργητικώς (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 25ης Οκτωβρίου 1977, 26/76, Metro κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1977, σ. 567, σκέψη 13, της 17ης Ιανουαρίου 1985, 11/82, Πειραϊκή-Πατραϊκή κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1985, σ. 207, σκέψη 28, της 20ής Μαρτίου 1985, 264/82, Timex κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, Συλλογή 1985, σ. 849, σκέψεις 14 έως 16, της 28ης Ιανουαρίου 1986, 169/84, COFAZ κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1986, σ. 391, σκέψεις 23 και 25 έως 28, και της 26ης Ιουνίου 1990, C-152/88, Sofrimport κατά Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. I-2477, σκέψεις 11 και 12).

- 70 Αντιθέτως, πρέπει να τονιστεί ότι το γεγονός και μόνο της συμμετοχής στις συζητήσεις που προηγήθηκαν της εκδόσεως μιας πράξεως δεν προσδίδει ατομικό δικαίωμα ασκήσεως προσφυγής (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, την απόφαση του Δικαστηρίου της 18ης Μαρτίου 1975, 72/74, Union syndicale κ.λπ. κατά Συμβουλίου, Συλλογή τόμος 1975, σ. 141, σκέψη 19). Μολονότι η ιδιότητα μιας ενώσεως που έχει ως σκοπό την προαγωγή των συμφερόντων των μελών της ως «διαπραγματευτικής» μπορεί ίσως να αρκεί για την εξατομίκευσή της ως προσφεύγουσας (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, τις αποφάσεις του Δικαστηρίου της 2ας Φεβρουαρίου 1988, 67/85, 68/85 και 70/85, Van der Kooy κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1988, σ. 219, σκέψη 21, και της 24ης Μαρτίου 1993, C-313/90, CIRFS κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. I-1125, σκέψεις 29 και 30), η νομολογία αυτή δεν εφαρμόζεται επί πράξεως κανονιστικής φύσεως, όταν η νομική βάση δυνάμει της οποίας εκδόθηκε η πράξη δεν προβλέπει τη συμμετοχή ιδιωτών (διάταξη του Δικαστηρίου της 23ης Νοεμβρίου 1995, C-10/95 P, Asocarne κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1995, σ. I-4149, σκέψεις 39 και 40). Ομοίως, ελλείψει ειδικών διαδικασιών συμμετοχής των ιδιωτών στη λήψη, εκτέλεση και παρακολούθηση της εφαρμογής των επιδικών αποφάσεων, η απλή υποβολή καταγγελίας και, εν συνεχεία, η ενδεχόμενη αλληλογραφία με την Επιτροπή δεν νομιμοποιούν ενεργητικώς τον καταγγέλλοντα για την άσκηση προσφυγής δυνάμει του άρθρου 230 ΕΚ (διάταξη του Πρωτοδικείου της 9ης Αυγούστου 1995, T-585/93, Greenpeace κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-2205, σκέψεις 56, 62 και 63, η οποία δεν αναιρέθηκε με την απόφαση του Δικαστηρίου της 2ας Απριλίου 1998, C-321/95 P, Greenpeace κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. I-1651).
- 71 Εν προκειμένω επιβάλλεται, καταρχάς, να υπομνησθεί ότι πρέπει να διαχωριστεί η κατάσταση των βουλευτών που είναι μέλη ενός κόμματος από την κατάσταση του ίδιου του κόμματος αυτού. Η συμμετοχή των βουλευτών στη νομοθετική διαδικασία δεν νομιμοποιεί ενεργητικά τη Liste Emma Bonino, λόγω κυρίως του γεγονότος ότι, όπως συνάγεται από την ανωτέρω σκέψη 58, ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν αφορά άμεσα τους προσφεύγοντες βουλευτές.
- 72 Εν συνεχεία, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα δεν επικαλέστηκε καμία διαδικαστική διάταξη που να επιτάσσει την επίσημη συμμετοχή των πολιτικών κομμάτων στη διαδικασία που προηγήθηκε της εκδόσεως του προσβαλλόμενου κανονισμού, η οποία θα ήταν ικανή να προσδώσει στη Liste Emma Bonino δικαίωμα ασκήσεως προσφυγής. Επίσης δεν επικαλέστηκε πραγματικά περιστατικά που να αποδεικνύουν ότι είχε θέση διαπραγματευτή έναντι του νομοθέτη. Το γεγονός και μόνο ότι εναντιώθηκε, στο πλαίσιο της νομοθετικής διαδικασίας, στο περιεχόμενο της τελούσης υπό επεξεργασία νομοθετικής πράξεως ή ακόμα ότι απέστειλε επιστολή προς τον Πρόεδρο της Επιτροπής, με την οποία οι επτά βουλευτές της Liste Emma Bonino εξέφραζαν τη διαφωνία τους προς το σχέδιο του προσβαλλόμενου κανονισμού, δεν νομιμοποιεί ενεργητικά τη Lista για την άσκηση προσφυγής κατά το άρθρο 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ.

- 73 Πέμπτον, όπως ορθώς επισημαίνει το Κοινοβούλιο, τα πραγματικά περιστατικά της παρούσας υποθέσεως διαφέρουν από εκείνα που οδήγησαν στην έκδοση της προαναφερθείσας αποφάσεως *Les Verts* κατά Κοινοβουλίου. Πράγματι, η υπόθεση εκείνη αφορούσε την άνιση κατανομή δημοσίων πόρων που προορίζονταν για την ενημερωτική εκστρατεία των πολιτικών σχηματισμών που συμμετείχαν στις εκλογές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου το 1984. Οι προσβαλλόμενες αποφάσεις περί του προϋπολογισμού αφορούσαν όλους τους πολιτικούς σχηματισμούς, μολονότι η αντιμετώπισή τους διέφερε ανάλογα με το αν οι εν λόγω σχηματισμοί εκπροσωπούνταν ή όχι στην εκλογείσα το 1979 Συνέλευση. Οι σχηματισμοί που εκπροσωπούνταν είχαν συμμετάσχει στη λήψη αποφάσεων που αφορούσαν τόσο τη δική τους μεταχείριση όσο και εκείνη των μη εκπροσωπούμενων αντιπάλων σχηματισμών. Το Δικαστήριο απάντησε καταφατικά στο ερώτημα αν οι προσβαλλόμενες αποφάσεις αφορούσαν ατομικά τους πολιτικούς σχηματισμούς που δεν εκπροσωπούνταν μεν αλλά μπορούσαν να εμφανίσουν υποψηφίους κατά τις εκλογές του 1984. Το Δικαστήριο έκρινε ότι η άποψη κατά την οποία η προσβαλλόμενη πράξη αφορούσε ατομικά μόνον τους εκπροσωπούμενους σχηματισμούς θα δημιουργούσε ανισότητα στην παροχή ένδικης προστασίας, καθόσον οι μη εκπροσωπούμενοι σχηματισμοί θα αδυνατούσαν να εναντιωθούν στην κατανομή των πιστώσεων του προϋπολογισμού που προορίζονταν για την προεκλογική εκστρατεία πριν από τη διενέργεια των εκλογών.
- 74 Στην παρούσα υπόθεση δεν υφίσταται καμία ανισότητα αυτού του είδους, δεδομένου ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός αποσκοπεί στο να ρυθμίσει, κατά γενικό τρόπο και χωρίς να θέτει χρονικά όρια, τη χρηματοδότηση των πολιτικών κομμάτων σε ευρωπαϊκό επίπεδο και εφαρμόζεται, συνεπώς, επί όλων των πολιτικών σχηματισμών κατά τον ίδιο τρόπο.
- 75 Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν αφορά ατομικά τη *Liste Emma Bonino*.
- 76 Ως εκ τούτου, κανένας από τους προσφεύγοντες δεν νομιμοποιείται ενεργητικώς κατά το άρθρο 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ.

- 77 Πρέπει να προστεθεί ότι η εκτίμηση αυτή δεν αναιρείται από την ενδεχόμενη έλλειψη αποτελεσματικής ένδικης προστασίας. Το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι δεν μπορεί να γίνει δεκτή μια ερμηνεία του συστήματος των ένδικων βοηθημάτων σύμφωνα με την οποία η άσκηση προσφυγής ακυρώσεως ενώπιον του κοινοτικού δικαστή είναι παραδεκτή, αν αποδεικνύεται, κατόπιν εξετάσεως των εθνικών δικονομικών κανόνων από τον κοινοτικό δικαστή, ότι οι κανόνες αυτοί δεν επιτρέπουν στον ιδιώτη την άσκηση ένδικου βοηθήματος με το οποίο να μπορεί να αμφισβητήσει το κύρος της προσβαλλομένης κοινοτικής πράξεως (προαναφερθείσα απόφαση *Unión de Pequeños Agricultores κατά Συμβουλίου*, σκέψη 43). Το Δικαστήριο πρόσθεσε ότι, σύμφωνα με το σύστημα ελέγχου της νομιμότητας που καθιερώνει η Συνθήκη, ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο δεν μπορεί να ασκήσει προσφυγή κατά κανονισμού παρά μόνον εάν ο κανονισμός αυτός το αφορά όχι μόνον άμεσα αλλά και ατομικά. Το Δικαστήριο διευκρίνισε ότι, μολονότι η προϋπόθεση αυτή πρέπει να ερμηνεύεται υπό το πρίσμα της αρχής της παροχής αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας λαμβανομένων υπόψη των διαφόρων περιστάσεων που είναι δυνατό να εξατομικεύουν τον προσφεύγοντα, η ερμηνεία αυτή δεν μπορεί να καταλήξει στο να μη λαμβάνεται υπόψη η εν λόγω προϋπόθεση, η οποία ρητώς προβλέπεται στη Συνθήκη, διότι αυτό θα συνεπαγόταν υπέρβαση των αρμοδιοτήτων που απονέμει η Συνθήκη στα κοινοτικά δικαστήρια (προαναφερθείσα απόφαση *Unión de Pequeños Agricultores κατά Συμβουλίου*, σκέψη 44).
- 78 Στην παρούσα υπόθεση είναι αληθές ότι αποκλείεται η παρέμβαση του εθνικού δικαστή, καθόσον ο προσβαλλόμενος κανονισμός εφαρμόζεται αποκλειστικά από τα κοινοτικά όργανα. Εντούτοις, δεν μπορεί να αποκλειστεί το ενδεχόμενο ο κοινοτικός δικαστής να ελέγξει τη νομιμότητα του προσβαλλόμενου κανονισμού λόγω κάποιου μέτρου εφαρμογής, το οποίο θα συνίσταται στη χορήγηση ή στην άρνηση χορηγήσεως από το Κοινοβούλιο της χρηματοδοτήσεως την οποία θα ζητήσει ένας πολιτικός σχηματισμός. Εν πάση περιπτώσει, όπως προκύπτει από τον συνδυασμό των σκέψεων 43 και 44 της προαναφερθείσας αποφάσεως *Unión de Pequeños Agricultores κατά Συμβουλίου*, ο κοινοτικός δικαστής δεν μπορεί να μη λάβει υπόψη τις προϋποθέσεις παραδεκτού που προβλέπουν οι Συνθήκες χωρίς να υπερβεί τις αρμοδιότητες που του απονέμουν.
- 79 Υπό τις συνθήκες αυτές, η παρούσα προσφυγή πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη, οπότε το Πρωτοδικείο δεν χρειάζεται να αποφανθεί επί του δευτέρου λόγου απαραδέκτου, ο οποίος αντλείται από παράβαση του άρθρου 44, παράγραφος 5, του Κανονισμού Διαδικασίας.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 80 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι οι προσφεύγοντες ηττήθηκαν, πρέπει να καταδικαστούν στα δικαστικά έξοδα σύμφωνα με το αίτημα των καθών.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (δεύτερο τμήμα)

διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Καταδικάζει τους προσφεύγοντες στα δικαστικά έξοδα.

Λουξεμβούργο, 11 Ιουλίου 2005.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

J. Pirrung